

NATURALNY PRZEPIY WODY

Woda niesie w sobie wszelkie rodzaje energii eterycznej i przekazuje je wszystkim formom życia. Z tego powodu jest cenniejsza od najcenniejszych kamieni, takich jak brylanty, a także od złota. Kiedy przepływ wody zostaje zakłócony, traci ona swoją energię. Przyczyną tego mogą być wielkie tamy, albo zwykłe domowe rury. Jeśli zakłócamy naturalny przepływ wody, to tym samym zakłócamy przepływ znacznie bardziej subtelnej energii chi, od której zależy całość życia.

Coraz bardziej narasta wsparcie dla dwóch koncepcji: woda jest nośnikiem informacji i woda posiada pamięć. Istnieje jednak jeszcze trzecia, dobrze udokumentowana koncepcja dotycząca możliwości kasowania informacji. Właśnie przy pomocy tego procesu przywraca się zanieczyszczonej wodzie jej pierwotny stan. Aby zrozumieć, na czym polega kasowanie pamięci wody, przyjrzyjmy się najpierw, na czym polega zakłócanie jej przepływu.

Hans Kronberger, autor *On the Track of Water's Secret (Na tropie sekretu wody)*, twierdzi: "Szkody wyrządzone naturze biorą początek w mało znaczących wydarzeniach, na przykład w przepływie wody dostarczanej konsumentom zwykłymi rurami wodociągowymi. Jak twierdzą naturaliści, woda traci swoją oryginalną energię w wyniku tarcia o ścianki rur i przepływu w linii prostej. To nie przypadek, że Rzymianie budowali długie, otwarte, napowietrzane, kręte akwedukty z wykorzystaniem naturalnych materiałów - drewna i kamienia".

"W normalnych warunkach - głosi Johann Grander, australijski wynalazca i przyrodnik - woda spływa po powierzchni ziemi lub głęboko pod nią, zawsze wyszukując sobie naturalną trasę. Natomiast w naszym układzie zaopatrzenia w wodę jest ona zbierana, a następnie przepompowywana przez rury. Na tym etapie poddawana jest po raz pierwszy poważnym naciskom. Wysokie ciśnienie jest bardzo niekorzystne dla cieczy. Następnie woda jest zanieczyszczana poprzez dodawanie do niej silnych chemikaliów, takich jak na przykład chlor. Po spożyciu wraca rurami do środowiska. Odbieramy naturze czystą wodę, a zwracamy ją zabrudzoną i chorą".

Po dziesiątkach lat badań Granderowi udało się ostatecznie zwrócić wodzie naturalne i uniwersalne energie. Zasadniczą rolę w tym procesie rewitalizacji wody lub wykasowywania jej pamięci odgrywa implozja. Czym jest owa implozja? Jest to po prostu przeciwieństwo eksplozji. "Podstawą wszystkich obecnie stosowanych technologii i systemów generowania energii jest eksplozja i rozprężanie uzyskiwane poprzez generowanie ciepła w wyniku spalania surowych lub uszlachetnionych materiałów" - zauważa Hans Kronberger. "Eksplozja i rozprężanie są siłami działającymi w kierunku na zewnątrz, podczas gdy implozja działa do wewnątrz, to znaczy dośrodkowo. Implozja powoduje skoncentrowanie sił w środku i w związku z tym ich

działanie jest najsilniejsze z możliwych. Natura doprowadziła ten system do perfekcji. Takie procesy można zaobserwować w przyrodzie.

Obecny system zamykania i łączenia rur w wielokilometrowe ciągi jest przeciwieństwem tego, co zalecają teorie Schaubergera. Jak można zachować pozytywną energię naturalnej wody w takich zamkniętych, uniemożliwiających swobodny przepływ systemach? Grander badał wpływ natury na wodę przez wiele lat.

"Woda potrzebuje wolności" - podkreśla. "Żywa woda sama wyszukuje sobie źródła energii. Płyje po powierzchni ziemi, pod nią i zatacza pętlę. Dopóki nie poznamy dokładnie działania i wzajemnych zależności czterech żywiołów - ziemi, wody, powietrza i ognia, nie będziemy potrafili uzmysłowić sobie, jak destrukcyjne jest nasze wtrącanie się w przyrodę i jak zakłóca ono równowagę i porządek rzeczy".

Woda jest najistotniejszym elementem życia. Zaopatruje wszystkie formy życia, od roślin zaczynając, a na ludziach kończąc, w najistotniejsze dla życia energie. Skąd jednak woda bierze te energie? Własności wody nieustannie się zmieniają. Naturaliści odkryli, że woda niesie w sobie ogromne ilości energii i informacji. W przyrodzie wody pozostawione same sobie, nie zakłócone przez człowieka, zmieniają się poprzez wicie się, oddziaływanie wiatru i napowietrzanie, pienienie się, zawirowywanie i opadanie kaskadami. Taka nietknięta, naturalna woda ma niesamowitą zdolność ożywiania zrzucanych do niej ścieków. Woda absorbuje energię, a także ją emituje.

Olaf Alexandersson, autor książki *Living Water (Żywa woda)* opisuje, skąd wzięło się przekonanie Victora Schaubergera, że tak właśnie jest. Schauberger badał wodę i jej krzywizny, a następnie zbudował drewniane koryta, aby jak najlepiej wykorzystać skomplikowane układy występujące w przyrodzie. Podstawą jego teorii był ruch wody. W przyrodzie woda bez przerwy porusza się, przelewa z boku na bok, zakręca i ulega zakrzywieniu, wchodzi w spirale, przepływa ponad skałami i kamieniami. To właśnie te czynniki wpływają na jej odnowienie.

System Grandera służący do odnawiania wody działa na zasadzie zmiany biegunowości z ujemnej na dodatnią, która zachodzi w trakcie procesu dynamicznej implozji. Biegunowość ujemna zmienia się na dodatnią i wzrasta ilość rozpuszczonego w wodzie tlenu. Powoduje to, że szkodliwe elementy przechodzą przez nasze ciała nie czyniąc nam szkody. Woda z kranu zmienia się w wodę o właściwościach takiej, która tryska z górskiego źródła.

Grander twierdzi, że proces reenergetyzacji wody zachodzi w prostej zgodności z prawami natury. "To, że dla tak wielu ludzi wydaje się to tajemnicą, dowodzi jedynie tego, jak bardzo nauka oddaliła się od natury". Nauka kompletnie przeoczyła fakt, że woda, jako nośnik życia, sama jest żywa i wymaga, aby utrzymywać ją przy życiu, jeśli ma pełnić przypisaną jej przez naturę funkcję.